

ki listi poročajo, da angleško-francosko vojno brodogradnjo zopet obstreljuje Dardanele.

V Albaniji se ob reki Bojazi ponavljajo spopadi prednjih čet.

Pred Solunom nobenih posebnih dogodkov. Četverosporazumovi 'etaleci' še vedno z vžigalnimi bombami zažigajo bolgarske vasi in žitne shrambe.

Kaj bo storila Rumunija?

Vsled vojnih dogodkov v Bukovini in v vzhodni Galiciji, kjer se je ruski premoči posrečilo, da smo se morali s svojo fronto nekoliko umakniti, pritiska četverosporazum z vso silo, da se Rumunija odloči proti nam, češ, sedaj je zopet ugoden trenotek. Bajse so četverozvezni poslanci izročili rumunskemu ministrskemu predsedniku Brafianu posebno spomenico, ki izraža željo, naj bi se razmerje Rumunije do četverosporazuma čim najpreje razjasnilo. Spomenica povdarja, da bi bila pomoč Rumunije po 2. avgustu nepotrebna in načrtom četverosporazuma škodljiva.

Rusija je dovolila že drugi prevoz streliva v Rumunijo. Proti kralju, ki se še noče odločiti, so začeli po deželi z agitacijo, ki pa je zadela med častniki na odločen odpor.

Sv. Oče za vojne vjetnike.

Iz Lugana se poroča: Nemčija, Francija in Anglija so sprejele papežev predlog, da se naj vojne vjetnike, ki se nahajajo že delj kakor 18 mesecev v vojnem vjetništvu in ki imajo troje ali več otrok, — spravi v Svico za tako dolgo, dokler bode trajala vojska.

Pod vodo iz Amerike.

Ali je nemški trgovski podmorski čoln „Deutschland“ že zapustil pristanišče v Baltimoru in odšel v Evropo, o tem so dvojna poročila. Ena poročila pravi, da se še vedno nahaja v Baltimoru in čaka ugodnega trenotka za odhod, druga pravijo, da je že izginil pod vodo v Evropo. Kaj je res, ne vemo, ker uradnega poročila ni. Angleške in francoske ladje prežijo na podmorski čoln, da bi ga vjele, oziroma potopile. Na Angleškem so sklepali visoke stave, ali se bo „Deutschland“ vrnil ali ne.

Wilson bo posredoval za mir.

Iz Vašingtona se poroča, da namerava predsednik Združenih držav Severne Amerike, Wilson, uporabiti prvo priliko, ki se mu bo nudila, da vnovič posreduje za mir ali vsaj za priprave, da se sklene premirje. Ker se bodo vršile v mesecu novembru nove volitve za predsednika, si namerava Wilson na ta način utrditi svoje politično stališče in zasigurati, da bo vnovič izvoljen za predsednika. Ker je Wilson razumel obvarovati Ameriko pred vojsko z Evrope in z Mehiko, se smatra, da bi bila njegova izvolitev za predsednika zasigurana, ako bi se še mu posrečilo posredovati za mir ali vsaj da se sklene premirje.

Naše žrtve za domovino.

Od saperskega bataljona v Galiciji se poroča, da je padel za domovino hrabri slovenski junak, 28-letni Jakob Založnik iz Topljanj pri Konjicah. Dne 1. julija mu je sovražna granata pretrgala nit življenja. Bil je tihega in poštenega značaja in poslednja pomoč svoji stari, onemogli materi. — Iz župnije Sevnica ob Savi so padli na bojiščih: Franc Hlenovšek iz Žurkovega dola; Hozinc Ivan, Ban Martin, Jank Jožef in Mlinarič Franc, vsi iz trga; Zupan Janez iz Metenvrha; Salamon Martin iz Brezovega; Perc Jožef iz Lončarjevega dola; Lobičnik Alojz iz Zabljeka in Holander Ivan iz Vranja. — Dne 12. julija je padel na italijanskem bojišču deseterik Lov. Kukovič, organist in mežnar v Spitaliču. Lani je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo. Rajni je bil blagega, plemenitega srca; sovražnika ni imel nobenega. — Na ruskem bojišču je padel kadet Konrad Živko. Bil je sin pri Sv. Martinu na Pohorju leta 1903 umrlega nadučitelja Ivana Živko. Študiral je gimnazijo v Mariboru in je izdelal VII. razredov z odliko. A usoda mu ni bila mila. Moral je opustiti študije in iti k vojakom. Dne 3. julija je padel pri Delatynu. Zašel ga je dumdum strel v trebuh in kmalu nato je izdihnil. — Iz Suganske doline v Italiji se nam poroča dne 15. julija: V najlepšem cvetu mladosti so položili svoje življenje na oltar domovine sledeči vrli in hrabri slovenski mladeniči: Poddesetnika Gaiš Franc iz Lemberga in Koštomaj Jožef iz St. Jurije pri Celju; pešci: Bukovnik Ferdinand iz Selnice pri Mariboru, Janko Rupert iz St. Lovrenca pri

Mariboru, Coletto Viljem iz Laškega trga, Krumer Anton iz St. Pavla pri Celju in Gimol Franc iz Grub, vsi od I. oddelka strojnih pušk domobranskega pešpolka št. 26. Stali so proti zagrizenemu sovražniku na italijanskih tleh v Suganski dolini ter se vsi zmiraj složni in veseli hrabro bojevali, a tudi našli skupaj smrt dne 12. t. m., zadeti od sovražne granate. Srce nam je krvavelo ob zadnjem slovesu pri odprtem grobu, posebno še bolj, ko nam je vlč. g. vojni kurat Rezman z ganljivimi besedami govoril nekaj besed v slovo. Spomin hrabrih braniteljev domovine naj ostane neizbrisljiv v zgodovinski knjigi. Iv. Vihar, nar., oddelka strojnih pušk. — Na italijanskem bojišču je dne 20. maja padel junaške smrti mladenič Matija Slokan, doma iz Zerovincev pri Ormožu. — Iz Celja je 22. julija došla vest, da je za boleznijo, dobljeno na bojišču, v celjski bolnišnici umrl vrli mladenič Ferdinand Senekovič, doma od Smarjete ob Pesnici. Prepeležali so ga v domačo župnijo, kjer je bil v nedeljo, dne 23. julija, pokopan na domače pokopališče ob ogromni udeležbi. — Dne 29. junija je bil na laškem bojišču smrtno zadet od sovražne krogle deseterik F. Jurša, doma od Sv. Ruperta v Slov. gor. — Dne 9. julija je smrt pobrala na Pilštanju pridnega mladeniča Jožefa Toplišek v Goslinei, starega še le 26 let, Akoravno ni bil vojak, poklican je bil v črnovojniško službo, v tovarno v Bruku, kjer se je močno prehladil. Bil je zvest naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ — Kakor se je sedaj izvedelo, je smrt pobrala na južnem bojišču Alojzija Tacer že dne 21. decembra 1915. Zašel od izdajalske sovražne krogle, je izdihnil svoje mlado življenje še le v 22. letu. Poznan je bil daleč naokrog kot priden, vrli mladenič; bil je dobre volje, šaljiv in prijazen, vse ga je rado imelo. V njegovi knjižici so bile zapisane zelo pomenljive besede: Na moj grob ne bote rožic sadili, jih ne s solzami kropili. Prišla bo spomlad vesela, spet bo travca zelenela, a te včakal jaz ne bom! — Dne 3. julija je na italijanski fronti padel kadet Josip Klobasa, brat č. g. Andreja Klobasa, kaplana pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Padli kadet je bil doma od Sv. Anđraža v Slovenskih goric. — Vsem za domovino padlim slovenskim junakom trajen spomin!

Tedenske novice.

Cesar. Iz bližnje cesarjeve okolice se poroča, da se cesar že delj časa kljub slabemu vremenu izbornu počuti in dobro izgleda. Nekaj časa že hodi cesar pri ugodnem vremenu ob 8. uri zjutraj po vrtu na kratek izprehod. Svojo običajno hrano sprejema cesar z dobrim tekom in kadi navadno po obedu lahko smodko, vrste „Regalia Media.“

Sv. Oče bo zopet prosil. Iz Kristijanije (Norveško) poročajo, da bo Sv. Oče na drugo obletnico vojske zopet pozival narode in njih vladarje, da naj sklenejo mir.

Nov grob za Leona XIII. List „Neues Wiener Journal“ poroča, da so v soboto, dne 22. julija, popolnoma na tihem prenesli truplo papeža Leona iz začasnega groba, kjer je počivalo od leta 1913, v levo ladjo cerkve sv. Petra.

40letnico mašništva letos obhajajo sledeči vlč. gg.: Andrej Fekonja, vpokojeni župnik z Buč pri Kozjem, sedaj v pokoju v Soštanju; Matija Karba, župnik in duhovni svetovalec v Zrečah; Andr. Podhostnik, župnik v Rečici v Savinjski dolini. Jubilantom še na mnoga leta!

25letnico mašništva je obhajal te dni preč. g. Stefan Kocjan, plebanoš v Števanoveh na Prekmurskem.

Duhovniške vesti. Župnijo Dobje je dobil ondotni provizor č. g. Iv. Zagar. — Prestavljen je č. g. kaplan Avg. Sparl iz St. Pavla v Sav. dolini k Sv. Magdaleni v Mariboru. — Nameščena sta čč. gg. novomašnika Franc Sattler kot kaplan v St. Pavlu v Savinjski dolini in Milan Slaje kot kaplan pri St. Petru pri Radgoni.

Spremembe pri frančiškanih avstrijske redovne pokrajine. V Gradec pride o. Adjut Slabitoud kot pomožni kaplan na Karlovo; v Marija-Enzersdorf je prestavljen o. Remigij-Knez kot konventnikar in pridigar; v Marija-Trošt pri Gradcu pride kot gvardijan in župnik o. Begnij Binder, o. Antonij Čuček pa kot konventnikar; v Gleichenberg pride o. Konrad Klose kot katehet.

24 novih maš na en dan. V dunajski nadškofiji je slavilo dne 23. julija 24 novomašnikov svoje primicije.

Za Rdeči križ. Na primiciji č. g. Franca Sattler v Čagom pri Sv. Antonu v Slov. gor. se je nabralo za Rdeči križ 44 K.

Na primiciji veleč. gosp. Fr. Tovornik v Št. Vidu na Planini se je nabralo za Dijaško kuhinjo v Mariboru 50 K. za Rdeči križ pa 16 K 46 v. Hvala!

Knjiga „Slovenische Krieger- und Soldatenlieder“, ki jo je izdal dr. Rudolf pl. Andrejka, je vzbudila tudi že na Dunaju obilo pozornosti. Sprejeta je bila v dunajsko vojno razstavo ter se ondi tudi prodaja, „Neues Wiener Tagblatt“ z dne 18. julija t. l. prinaša tem povodom o knjigi zelo prijazno poročilo. Veseli nas, da bode po tej zaslužni knjigi širši

svet spoznal dosečaj tako malo znani slovenski narod in njega vrlino. (Knjiga se dobiva tudi v prodajalni tiskarne sv. Cirila v Mariboru in stane 3 K, s poštnino vred 3 K 20 v.)

Nova, zelo potrebna knjiga za vojake je ravno kar izšla v Mariboru pod naslovom: **Nedeljski evangelji s kratko naobračo zlasti v korist krščanskim vojakom.** Knjžica je izšla na stroške kn. šk. lav. ordinariata. Vojaki nimajo priložnosti vsako nedeljo in praznik slišati sv. evangelja in njegove razlage. V imenovani knjižici pa najdejo za vsako nedeljo in praznik evangelij in kratko, jedernato razlago evangeljskih nauk. Knjžica bo torej vsem vojakom dobro došla. Vojaki, sežite po krasni knjižici in prebirajte jo pridno v svoj dušni blagor in tolažbo! Knjžica se dobi edinole v knezoškofijski pisarni v Mariboru, Stolni trg št. 19 in se naj tam naroča Cena 25 v.

Dve leti vojske. Jutri, dne 28. julija, bo preteklo dve leti, kar je izbruhnila sedanja svetovna vojska. V torek, dne 28. julija 1914, ob 4. uri popoldan, je avstro-ogrška vlada napovedala Srbiji vojsko in takoj nato so pričele ob srbski meji govoriti topovi in puške. Nato je dne 1. avgusta Nemčija napovedala Rusiji vojsko. In tako je sledila ena vojskina napoved drugi, dokler ni bila skoro cela Evropa v ognju. Od vseh strani so planili zemljelačni in hinavski sovražniki po nas, a niso nas zmagali. Podjarmili smo si Srbijo, Črnogoro in Poljsko. Sovražnik ima le manjše dele naše zemlje zasedene. Naše armade zmagujejo na vseh frontah. Dve leti, ki jih imamo za seboj, je doba največjih in najbolj krvavih dogodkov svetovne zgodovine. Na tisoče in tisoče vrlih mož in mladeničev je prešlo svojo kri za drago domovino. Slovenci smo se v tej krvavi borbi izkazali kot neprecenljivi stražarji in branitelji naše Avstrije. Slovensko ime, imena slovenskih junakov bodo pisana z zlatimi črkami v veliki svetovni zgodovini, ki bo opisovala sedanje krvave dogodke. Vse se povprašuje: Kje je zarja miru? A nihče še ne ve odgovora. Zaupajmo v božjo pomoč, avstrajajmo v tej strašni borbi in prosimo Boga, da nakloni naši Avstriji slavno zmago in srečen mir njenim narodom!

Boj za kapelico. „L. V.“ poroča: Na južnem Tirolskem je topniška baterija iskala zavetja pred ludo nevihto. Ognjičar, ki je bil v civilnem življenju hud socialdemokrat, je s silo vlomil vrata Marijine kapelice ob cesti in je hotel postaviti svojega konja v kapelico. Drugi podčastnik je odločno ugovarjal temu početju, češ, Marijino svetišče ni pripravno za konjsko stajo. Ker mu je ognjičar grozil, se je podčastnik odstranil. Ni še pretekla dve minuti od tega, že je priletela sovražna granata in je treščila naravnost v kapelico, kjer je ubila ognjičarja in konja. In glej čudo — Marijini podobi in kapelici se ni nič zgodilo.

Kjer stojijo Slovenci, tam ni sovražnega prodiranja. Č. g. vojni kurat Alojzij Rezman piše profesorju g. dr. Medvedu dne 9. julija: Danes imamo zopet miren dan in zato se zopet oglašam. Predvsem hvala ti lepa za kartico ob godu. Jaz sem hvala Bogu zdrav in osebno ne pogrešam ničesar. Slučaj je nanesel, da smo v neposredni bližini trije tvoji učenci iz tega leta: Rihtarič kot živinozdravnik, Turnšek kot poročnik in moja malenkost kot kurat. Naši možje in mladeniči so zlato! Zajemajo iz globokega vira sv. vere so močni v prenašanju težav, hrabri v boju, vdani v smrti uri. Kjer stojijo Slovenci, tam ni sovražnega prodiranja! Dne 29. junija smo zgubili junaka Dalmačina, stotnika Kisvardaj. Mogoče si ga poznal. Čizek zdrav in blizu mene. Iskrene pozdrave!

Naš vojni tovariš. Iz Fazane pri Poli nam pišejo slovenski črnovojniki: Nekaj nevsakdanjega je bilo pred vojsko, če sta se srečala dva vojna tovariša. Videl si, kako sta si podala roke in se vprašala: „Se pomniš, kako smo se na Laškem ali na Pruskem imeli?“ A zdaj po vojski ne bo tako svidenje nič nevsakdanjega. Vsi si homo vojni tovariši. Enega pa si še moramo posebno dobro v spominu obdržati. Kaj, ali „Slovenski Gospodar“ ni naš zvesti vojni tovariš? Povsod nas najde, Povsod, posebno pa nam vojakom je v veliko tolažbo in razvedriljo. Kako smo ga veselili, ko priđe redno v soboto ali nedeljo k nam. Zato pa ostane on naš vojni tovariš tudi po vojski! Pozdravljamo vse naše vojne tovariše, naše ljube domače in znanee! Alojzij Sever, Ludovik Puklovec, Jožef Šek in Martin Sever.

Zlato kolajno je dobil dne 8. julija narednik Anton Podgorelec od 12. stotnije 87. pešpolka za hrabrost v boju na Konstazini dne 21. maja t. l.

Odlikovaneč pri c. in kr. pešpolku št. 87, 12. stotnija, 4. voj. Z bojišča se nam piše: Cetovodja F. Barbej, doma iz Ljubnega v Savinjski dolini, je bil že tretjič odlikovan. Decembra lanskega leta je dobil najvišje pohvalno priznanje. Dne 16. januarja 1916